

คู่มือการปฏิบัติงาน

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ส่วนกฎหมาย สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทย

คู่มือการปฏิบัติงาน

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ส่วนกฎหมาย สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทย

คู่มือการปฏิบัติงาน
เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ส่วนกฎหมาย สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้อำนวยการทุกระดับมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด กระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย ส่วนกฎหมาย สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยยึดระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายทั่วไปของคำว่าเจ้าพนักงาน คุณสมบัติของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจแต่งตั้ง อำนาจหน้าที่ และผลของการเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทำความเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิบูลย์ สงวนพงศ์

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)

อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน	๑
๑. ความเป็นมา	๑
๒. ความหมาย	๑
๓. คุณสมบัติของเจ้าพนักงาน	๒
๔. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน	๔
๕. การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน	๕
๖. การสิ้นสุดลงของความเป็นเจ้าพนักงาน	๕
บทที่ ๒ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน	๗
๑. อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน	๗
๒. เขตอำนาจของเจ้าพนักงาน	๑๔
บทที่ ๓ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน	๑๗
๑. ผู้บังคับบัญชาสั่งการ และควบคุมกำกับดูแล	๑๘
๒. ผู้ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงาน	๒๑
บทที่ ๔ ความคุ้มครองและบทกำหนดโทษ	๒๓
๑. ความคุ้มครอง	๒๓
๒. บทกำหนดโทษ	๒๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	๓๑
๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓	๓๓
๒. ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง การกำหนดหลักสูตรและการรับรองหลักสูตร การฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	๓๗
๓. ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๙
บรรณานุกรม	๔๑

บทที่ ๑

การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน

๑. ความเป็นมา

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กล่าวถึง มีบทบัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ ได้กำหนดให้มีเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้กล่าวถึง กระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๕๑ ง วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓

๒. ความหมาย

คำว่า “เจ้าพนักงาน” พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ตามความหมายดังกล่าว จึงวางหลักเกณฑ์การเป็นเจ้าของงานได้
๒ ประการ ดังนี้

๑.) ต้องมีการแต่งตั้งโดยผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

๒.) เป็นการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ในพื้นที่ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

ดังนั้น หากไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยแล้ว แม้จะปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ก็ไม่ใช่เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

๓. คุณสมบัติของเจ้าพนักงาน

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ
การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓
ข้อ ๕ ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยได้ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ พนักงาน
ราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือสภาวัด
กำนัน

(๒) เป็นผู้ที่ปฏิบัติงาน หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย และเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรตามที่กรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัยกำหนด หรือหลักสูตรอื่นที่กรมป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยให้การรับรอง

(๓) เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี และร่างกายแข็งแรง เหมาะสมในการปฏิบัติ
หน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลตาม (๑) หรือมีแต่ไม่เพียงพอ และมีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้อำนวยการอาจ แต่งตั้งบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นเจ้าพนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

ดังนั้น บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติงานได้ ต้องมีคุณสมบัติตามระเบียบฯ ข้อ ๕ ครบทั้ง (๑) (๒) และ (๓) จะขาดข้อใด ข้อหนึ่งไม่ได้

ตามที่ระเบียบฯ ข้อ ๕ (๒) กำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรตามที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด หรือ หลักสูตรอื่นที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้การรับรองนั้น กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการออกประกาศกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย เรื่อง การกำหนดหลักสูตรและการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เพื่อรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและให้การรับรอง หลักสูตรอื่นแล้ว โดยแบ่งเป็นหลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยกำหนด และหลักสูตรที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้การ รับรอง (ภาคผนวก ๒)

ส่วนกรณีตามวรรคสองซึ่งกำหนดไว้ว่า กรณีที่ไม่มีบุคคลตาม (๑) หรือมีแต่ไม่เพียงพอ นั้น เจตนารมณ์ในการร่างระเบียบฯ ดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยมีความเห็น ว่า ในการพิจารณาแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งอาจมีบุคลากรซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วน ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ไม่เพียงพอ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน จึงให้ ดุลพินิจผู้อำนวยการในการพิจารณาถึงความจำเป็นเพื่อประโยชน์

ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แต่งตั้งบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๑) แต่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงาน หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรตามที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด หรือหลักสูตรอื่นที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้การรับรอง เป็นผู้มีความรู้และร่างกายแข็งแรง เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้เป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้

๔. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ได้แก่ ผู้อำนวยการ ดังต่อไปนี้

๑.) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะผู้อำนวยการกลาง มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ทั่วราชอาณาจักร

๒.) ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้อำนวยการจังหวัด มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตจังหวัด

๓.) นายอำเภอในฐานะผู้อำนวยการอำเภอ มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตอำเภอ

๔.) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่

๕.) ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานครในฐานะผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตกรุงเทพมหานคร

๕. การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๕ ได้กำหนดไว้ว่า ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ดังนั้น การแต่งตั้งเจ้าพนักงานจึงต้องมีการออกคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงได้จัดทำตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้การแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบของคำสั่ง บทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจในการแต่งตั้ง เขตอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ และผู้มีอำนาจแต่งตั้ง (ภาคผนวก ๓)

๖. การสิ้นสุดลงของความเป็นเจ้าพนักงาน

๑.) ขาดคุณสมบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๕ (๑)

๒.) ผู้อำนวยการมีคำสั่งให้พ้นจากหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๕ (๒)

บทที่ ๒

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดไว้ โดยพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดเงื่อนไขรายละเอียด การใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งเงื่อนไขรายละเอียดของแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกัน ดังนั้น เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะต้องกระทำตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้อำนาจไว้ จึงจะทำให้การกระทำต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้รับการรับรอง คຸ້ມครอง และไม่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

นอกจากนี้ ในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต้องแต่งเครื่องแบบ ประดับเครื่องหมาย และแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ เครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นไปตามแบบที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนด

๑. อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้มีดังต่อไปนี้

๑.๑ การเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับสาธารณภัย (มาตรา ๒๔ และระเบียบฯ ข้อ ๑๐ (๑))

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ประสบเหตุ
สาธารณภัยมีหน้าที่ต้องเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับสาธารณภัย แล้วรีบ
รายงานให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่นั้นเพื่อสั่งการต่อไป

ในการเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับสาธารณภัยนั้น
เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อ
คุ้มครองชีวิตหรือป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคลได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็น
อันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ผู้ประสบเหตุมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อคุ้มครองชีวิต หรือป้องกันภัยอันตราย
ที่จะเกิดแก่บุคคลตามหลักเกณฑ์มาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
และภายใต้เงื่อนไขของสถานการณ์ที่จำเป็นในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยนั้น และอาจเรียกอาสาสมัคร หรือร้องขอพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจในพื้นที่ช่วยเหลือในการดำเนินการดังกล่าวด้วยก็ได้

เนื่องจากสาธารณภัยอาจเกิดได้ตลอดเวลาและสถานที่ การที่
กำหนดให้ผู้อำนวยการต่าง ๆ เป็นผู้ต้องรับผิดชอบในการเข้าดำเนินการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเสียทุกกรณี ในข้อเท็จจริงไม่อาจจะดำเนินการได้
และในแต่ละพื้นที่ย่อมจะมีเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่
เพื่อประโยชน์ในการเข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเบื้องต้น
ก่อนที่ผู้อำนวยการจะเข้าดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป
จึงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่
ประสบสาธารณภัย ที่จะต้องเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับสาธารณภัยนั้น

๑.๒ การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ (มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และ
ระเบียบฯ ข้อ ๑๐ (๒))

เมื่อเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความจำเป็น
ต้องเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย
เพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แสดงเจตนาในการเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตจึงเข้าไปได้ เว้นแต่

(๑.๑) กรณีไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่อยู่ในเวลานั้น และปรากฏว่าไม่มีทางเลือกอื่นใดที่จะลดความสูญเสียในชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเนื่องจากเหตุสาธารณภัยนั้น เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าวได้

(๑.๒) กรณีเมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อนุญาตให้เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ แต่หากผู้อำนวยความสะดวกหรือร่วมในการปฏิบัติหน้าที่นั้น เห็นว่ามีความจำเป็นต้องเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าว เพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและสั่งการให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเข้าไปในอาคารหรือสถานที่นั้นได้

(๒) กระทำการเท่าที่จำเป็นแห่งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อยับยั้งแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดขึ้นโดยใช้ความระมัดระวัง

(๓) เมื่อดำเนินการแล้ว ให้รายงานผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยนั้นทราบโดยเร็ว

ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยบางกรณีอาจต้องเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ที่บุคคลอื่นมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองอยู่ ซึ่งตามปกติไม่อาจเข้าไปได้เพราะจะเป็นการล่วงละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของผู้นั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดให้ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสามารถเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับบริเวณที่เกิดสาธารณภัยเพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ แต่การเข้าป่านั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือ

สถานที่แล้ว เว้นแต่ไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ในเวลานั้น หรือเมื่ออยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อำนวยการ ก็ให้กระทำได้แม้เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะไม่ได้อนุญาต โดยยังคงถือหลักการในเรื่องของกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในอาคารหรือสถานที่นั้นอยู่ และการที่จะเข้าไปได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตนั้น ก็จะมีได้เฉพาะกรณีจำเป็นหรือกระทำการภายใต้คำสั่งของผู้อำนวยการที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเข้าไปหรือใช้อาคารหรือสถานที่ใดเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๓ การสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองขนย้ายทรัพย์สิน หรือการขนย้ายทรัพย์สินนั่นเอง (มาตรา ๒๖ วรรคสอง วรรคสาม และระเบียบข้อ ๑๐ (๓))

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองขนย้ายทรัพย์สินที่อยู่ในอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสาธารณภัยได้ง่ายออกจากอาคารหรือสถานที่ดังกล่าวได้

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ขนย้ายทรัพย์สินออกจากสถานที่ดังกล่าว เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีอำนาจขนย้ายทรัพย์สินนั้นได้ ตามความจำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไม่ต้องรับผิดชอบบรรดาความเสียหายอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว

ในการขนย้ายทรัพย์สินนั้น เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต้องขนย้ายทรัพย์สินไปยังสถานที่ที่ปลอดภัย เมื่อได้ดำเนินการแล้ว และทรัพย์สินดังกล่าวเป็นวัตถุอันตรายหรือสารเคมี ให้ประสานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่มีหน้าที่โดยตรงเพื่อดำเนินการต่อไป

การใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทา

สาธารณภัยตามข้อนี้ เพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ทรัพย์สินในอาคารหรือสถานที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง จึงได้กำหนดให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเข้าดำเนินการดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องรับผิดชอบบรรดาความเสียหายอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว เนื่องจากได้มีการแจ้งให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้ทราบเพื่อดำเนินการแล้ว

๑.๔ การแจ้งให้ตรวจสอบอาคารหรือสถานที่ (มาตรา ๔๐)

ในกรณีที่เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพบเห็นว่าอาคารหรือสถานที่ใดมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดสาธารณภัยได้โดยง่าย หรือมีวัสดุหรือสิ่งของใดในอาคารหรือสถานที่ใด ที่อาจก่อให้เกิดสาธารณภัยได้ ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นทราบ เพื่อตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เช่น ตรวจสอบว่า อาคารใดไม่ได้มาตรฐาน หรืออยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัยอาจก่อให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ก็ให้มีอำนาจแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมอาคารเพื่อทำการตรวจสอบตามกฎหมายควบคุมอาคาร เป็นต้น

๑.๕ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการท้องถิ่น (มาตรา ๒๑)

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการท้องถิ่น ในกรณีเมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ผู้อำนวยการท้องถิ่นสั่งให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย ให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๖ การตัดแปลง ทำลาย หรือเคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สิน (มาตรา ๒๕ และระเบียบฯ ข้อ ๑๑)

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีอำนาจตัดแปลง

ทำลาย หรือเคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใดที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัดป้องกันอันตรายได้ตามที่ผู้อำนวยการสั่ง เฉพาะเท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้ง หรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากสาธารณภัยนั้น ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยและอันตรายจากสาธารณภัยนั้นใกล้จะถึง

การตัดแปลง ทำลาย หรือเคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใดที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัดป้องกันอันตรายดังกล่าวนั้น หากกระทำภายในอาคารหรือสถานที่ของบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑.๒ โดยอนุโลม และให้กระทำเท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากสาธารณภัย

๑.๗ การจัดให้มีสถานที่ชั่วคราว/การจัดระเบียบการจราจรชั่วคราว/การปิดกั้นมิให้เข้าไปในพื้นที่/การจัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อย (มาตรา ๒๗ (๑) - (๔) และระเบียบฯ ข้อ ๑๑ (๒))

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ

(๑) จัดให้มีสถานที่ชั่วคราวเพื่อให้ผู้ประสบภัยอยู่อาศัยหรือรับการปฐมพยาบาล และการรักษาทรัพย์สินของผู้ประสบภัย

(๒) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย และพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓) ปิดกั้นมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย และพื้นที่ใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันเหตุโจรผู้ร้าย

ในการดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในพื้นที่เป็นผู้ดำเนินการ หรือช่วยดำเนินการก็ได้

๑.๘ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยและช่วยขนย้ายทรัพย์สิน (มาตรา ๒๗ (๕) และระเบียบฯ ข้อ ๑๑ (๒))

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และช่วยขนย้ายทรัพย์สิน ในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินร้องขอ โดยประสานกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในเขตพื้นที่ให้ร่วมปฏิบัติการด้วย สำหรับกรณีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้ประสานกับองค์การสาธารณกุศลให้ช่วยเหลืออีกทางหนึ่งด้วย

๑.๙ การจัดให้มีเครื่องหมายหรืออาณัติสัญญาณ (มาตรา ๒๗ วรรคสอง)

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการจะจัดให้มีเครื่องหมายหรืออาณัติสัญญาณเพื่อใช้ในการกำหนดสถานที่หรือการดำเนินการจัดให้มีสถานที่ชั่วคราว การจัดระเบียบการจราจรชั่วคราว การปิดกั้นมิให้เข้าไปในพื้นที่ การจัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยตามข้อ ๑.๗ และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและช่วยขนย้ายทรัพย์สินตามข้อ ๑.๘ ก็ได้

๑.๑๐ การสั่งอพยพ (มาตรา ๒๘)

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งอพยพผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่เกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัย และการที่ผู้ใดอยู่อาศัยในพื้นที่นั้นจะก่อให้เกิดภัยอันตรายหรือกีดขวางต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ออกไปจากพื้นที่

ดังกล่าวได้ เฉพาะเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การสั่งอพยพผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่เกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัย ออกไปจากพื้นที่ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้ดำเนินการโดย จัดลำดับความสำคัญของกลุ่มผู้เปราะบางทุกประเภท คนพิการ คนชรา เด็ก สตรี ควรได้รับการพิจารณาให้อพยพไปก่อน และต้องคำนึงถึงการทำให้มีสถานที่ปลอดภัยและที่อยู่อาศัยชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่ การจัดระเบียบพื้นที่อพยพให้เหมาะสมเป็นสัดส่วน การจัดระเบียบการจราจรในพื้นที่รองรับ การอพยพด้วย รวมทั้งการนำผู้อพยพกลับไปสู่ที่ตั้งเดิมหากสถานการณ์ภัย ได้สิ้นสุดลงแล้ว

๑.๑๑ การมอบหมายภารกิจหรือจัดสถานที่ให้ (มาตรา ๔๒)

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจมอบหมายภารกิจหรือจัดสถานที่ให้องค์การสาธารณกุศลและบุคคล ซึ่งเข้ามาช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในระหว่างเกิดสาธารณภัย ได้ตามที่เห็นสมควร

๒. เขตอำนาจของเจ้าพนักงาน

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับ ต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในแต่ละพื้นที่มีผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินการที่ชัดเจนและสามารถเข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์ รวมทั้งจะทำให้ เกิดการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และได้มีการกำหนดเขตอำนาจของ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะผู้อำนวยการกลาง

ปฏิบัติหน้าที่ได้ทั่วราชอาณาจักร

(๒) เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะผู้อำนวยการจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตจังหวัด

(๓) เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายอำเภอ ในฐานะผู้อำนวยการอำเภอ ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตอำเภอ

(๔) เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่

(๕) เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติหน้าที่ได้ในเขตกรุงเทพมหานคร

แต่ในกรณีที่เป็นกรณีดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยภายในเขตทหารหรือที่เกี่ยวกับกิจการ เจ้าหน้าที่ หรือทรัพย์สินในราชการทหาร ต้องเป็นไปตามความตกลงเป็นหนังสือร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครและผู้บังคับบัญชาของทหารในเขตพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่เป็นกรณีการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีในกรณีเกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง

บทที่ ๓

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาสั่งการ และการควบคุมกำกับดูแลของผู้ดำรงตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศ มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ไม่เกิดความซ้ำซ้อน รวมทั้ง ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และคล่องตัวยิ่งขึ้น อำนาจบังคับบัญชาสั่งการ และ ควบคุมกำกับดูแล ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าผู้ดำรงตำแหน่ง ใดบ้างมีอำนาจในการบัญชาการสั่งการและสั่งการผู้ใดได้บ้าง ขอบเขตของ อำนาจในการสั่งการมีมากน้อยเพียงใด โดยมีการนำระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System : ICS) มาใช้เพื่อประโยชน์ในการสั่งการ ควบคุม และประสานความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการบริหารสถานการณ์ ฉุกเฉิน และเพื่อระดมทรัพยากรไปยังที่เกิดเหตุ

นอกจากนี้ ภัยพิบัติขนาดใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน การจัดเตรียม อัตรากำลังเจ้าหน้าที่เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอสำหรับระบภัย ขนาดใหญ่ไว้ตลอดเวลา จะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณค่าใช้จ่ายของประเทศ ไปโดยใช้เหตุ ด้วยเหตุนี้ การมีผู้ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงานใน การดำเนินการจัดการสาธารณภัย จึงเป็นเรื่องสำคัญและช่วยลดค่าใช้จ่ายใน เรื่องนี้ลงได้มาก พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงได้กำหนดให้มีการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในส่วนผู้ที่ ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ด้วย

๑. ผู้บังคับบัญชาสั่งการ และควบคุมกำกับดูแล

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น มีอำนาจในการบังคับบัญชาสั่งการ และควบคุมกำกับกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังนี้

๑.๑ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เมื่อเกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง มีอำนาจในการ

(๑) บังคับบัญชาสั่งการเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ทั่วราชอาณาจักร

(๒) สั่งการเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓) ควบคุมกำกับกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในการดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) การตัดแปลง ทำลาย เคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใด ที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัดป้องกันอันตรายเท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดจากสาธารณภัยนั้น

(๓.๒) การสั่งอพยพผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย ซึ่งจะก่อให้เกิดภัยอันตราย หรือกีดขวางต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓.๓) การป้องกันมิให้บุคคลใดเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดหรือ

ใกล้จะเกิดสาธารณภัย ตามคำสั่งของผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอและผู้อำนวยการท้องถิ่น

๑.๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้บัญชาการ มีอำนาจดังนี้

(๑) ควบคุมและกำกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั่วราชอาณาจักรให้เป็นไปตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) บังคับบัญชาและสั่งการ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ทั่วราชอาณาจักร

๑.๓ ปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะรองผู้บัญชาการ มีอำนาจ บังคับบัญชาและสั่งการเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ทั่วราชอาณาจักร รองจากผู้บัญชาการ

๑.๔ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะผู้อำนวยการ กลาง มีอำนาจดังนี้

(๑) ควบคุมและกำกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ทั่วราชอาณาจักร

(๒) สั่งการให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีอำนาจในพื้นที่ ดัดแปลง ทำลาย เคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใด ที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัด บัดป้องภัยอันตราย เท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดจากสาธารณภัยนั้น

๑.๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้อำนวยการจังหวัด และผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครในฐานะผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจดังนี้

(๑) สั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตจังหวัดของตนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) สั่งการให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตจังหวัด ดัดแปลง ทำลาย เคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใด ที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัด บัดป้องภัยอันตราย เท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดจากสาธารณภัยนั้น

(๓) สั่งให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตจังหวัดปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๖ นายอำเภอในฐานะผู้อำนวยการอำเภอ มีอำนาจดังนี้

(๑) สั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตอำเภอของตนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) สั่งการให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตอำเภอ ดัดแปลง ทำลาย เคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใด ที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัด บัดป้องภัยอันตราย เท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดจากสาธารณภัยนั้น

(๓) สั่งให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตอำเภอปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๗ ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น มีอำนาจดังนี้

(๑) สั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ
เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตนให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) สั่งการให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยใน
เขตท้องถิ่น ดัดแปลง ทำลาย เคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของ
บุคคลใด ที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัด บัดป้องภัยอันตราย เท่าที่จำเป็นแก่
การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดจากสาธารณภัยนั้น

(๓) สั่งให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขต
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม
ความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. ผู้ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้
กำหนดให้มีผู้ที่ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย ดังนี้

๒.๑ อาสาสมัคร

อาสาสมัคร มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนั้น
บางพื้นที่ด้วยจำนวนอัตรากำลังของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ที่จะปฏิบัติหน้าที่ไม่เพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความร่วมมือของประชาชน
ในพื้นที่ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงได้
กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกให้มีอาสาสมัครในพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติ
หน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยกำหนดให้การบริหารและ
กำกับดูแลอาสาสมัคร การคัดเลือก เครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย บัตรประจำตัว
สิทธิ หน้าที่ และวินัยของอาสาสมัคร เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย

กำหนด และกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓

๒.๒ องค์การสาธารณกุศลหรือบุคคลซึ่งเข้ามาช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

ในระหว่างเกิดสาธารณภัย เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจมอบหมายภารกิจหรือจัดสถานที่ให้องค์การสาธารณกุศลและบุคคลซึ่งเข้ามาช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือได้ตามที่เห็นสมควร ซึ่งได้แก่ การดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย การช่วยขนย้ายทรัพย์สินในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินร้องขอ

๒.๓ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในพื้นที่

เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอาจมอบหมายให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในพื้นที่เป็นผู้ดำเนินการ หรือช่วยดำเนินการในกรณีดังต่อไปนี้ได้

(๑) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) ปิดกั้นมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันเหตุโจรผู้ร้าย

บทที่ ๔

ความคุ้มครอง และบทกำหนดโทษ

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กฎหมายได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานดังที่กล่าวไว้ในบทที่ ๒ ซึ่งในการใช้อำนาจหน้าที่จะต้องกระทำตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองและควบคุมเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ ดังนี้

๑. ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๓ ได้กำหนดให้ เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ดังกล่าว หากได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ และได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุและมีได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวง และในการดำเนินการดังกล่าว หากเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งมิใช่เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการบำบัดภัยอันตรายจากสาธารณภัยนั้น ให้ทางราชการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑.๑ การเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

คำว่า “เจ้าพนักงาน” นั้น กฎหมายมิได้กำหนดคำนิยามไว้ แต่บุคคลที่เป็นเจ้าพนักงานนั้นมีฐานะนอกเหนือไปจากบุคคลธรรมดา บางประการเนื่องจากผลของอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งผลในทาง

คุ้มครองและผลในทางควบคุมบุคคลผู้เป็นเจ้านักงานนั้น ผลที่ว่านี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเป็นกรณีเกี่ยวเนื่องอยู่ในหน้าที่การงานของผู้นั้น บทกฎหมายที่คุ้มครองหรือควบคุมเจ้านักงานจึงมีความหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่การงาน ไม่เกี่ยวไปถึงการกระทำในเรื่องส่วนตัวบุคคลนั้น โดยเฉพาะ

(๑) ผลในทางคุ้มครองเจ้านักงาน คือ เจ้านักงานจะได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายอาญา หากมีบุคคลใดมากระทำกับเจ้านักงานก็จะได้รับโทษทางอาญา เช่น

- การกล่าวดูหมิ่นเจ้านักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะได้กระทำการตามหน้าที่ เป็นความผิดฐานดูหมิ่นเจ้านักงานตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๓๖ ตัวอย่างเช่น พุดว่าตำรวจผู้จับว่า "ตำรวจเฮงชวย ถือว่ามีอำนาจก็ทำไปตามอำนาจ จะต้องให้เจอดีเสียบ้าง" (ฎีกาที่ ๘๖๒/๒๕๐๘) จำเลยพุดตำรวจร้อยตำรวจโท ป. ร้อยตำรวจโท ส. และร้อยตำรวจตรี ช. กับพวกว่า "ไอ้พวกอันธพาล ไอ้พวกฉิบหาย ไอ้มือปืน" ขณะที่ตำรวจเหล่านั้นจะเข้าตรวจค้นบ้านจำเลยตามหมายค้น (ฎีกาที่ ๕๔๗๙/๓๕๓๖)

- การแสดงตนเป็นเจ้านักงาน และกระทำการเป็นเจ้านักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้านักงานที่มีอำนาจกระทำการนั้น เป็นความผิดฐานแสดงตัวเป็นเจ้านักงานตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๕ ตัวอย่างเช่น นุ่งกางเกงกาเกี เสื้อคอกลมขาว คาดเข็มขัดหนัง แต่งอย่างตำรวจนอกเครื่องแบบยื่นเรียกให้รถบรรทุกหยุดตรวจ มีตำรวจในเครื่องแบบในรถยนต์ตำรวจทางหลวงใกล้ ๆ กัน เป็นการแสดงตนและทำการเป็นตำรวจทางหลวง (ฎีกาที่ ๒๐๙๙/๒๕๒๗)

(๒) ผลในทางควบคุมเจ้านักงาน บทบัญญัติของกฎหมายทางอาญาได้กำหนดการกระทำของเจ้านักงานไว้เช่นกันว่า การกระทำใด

เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการซึ่งจะต้องรับโทษทางอาญา เช่น

- เจ้าพนักงาน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ เป็นความผิดฐานเจ้าพนักงานเรียกรับสินบนตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๙ ตัวอย่างเช่น เจ้าพนักงานจับคนร้ายลักทรัพย์ได้ เรียกเงินจากคนร้ายและปล่อยคนร้ายไป (ฎีกาที่ ๑๕๔/๒๕๐๓) เจ้าพนักงานตำรวจพบ อ. ขับรถยนต์บรรทุกเกินน้ำหนักตามที่กฎหมายกำหนด ได้จับกุมคนขับรถ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งโดยชอบแล้ว เมื่อรับเงินจาก อ. ก็ละเว้นไม่แจ้งข้อความแก่ อ. การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๙ (ฎีกาที่ ๒๓๔๕/๒๕๓๖)

- เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นความผิดฐานตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ ตัวอย่างเช่น เป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนคดีอาญา ในระหว่างสอบสวนโจทก์ ได้ทำร้ายโจทก์ เพราะโจทก์ไม่ยอมรับสารภาพ ไม่ยอมลงลายชื่อตามที่ต้องการจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ (ฎีกาที่ ๑๓๙๙/๒๕๐๘) เป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าพนักงาน การที่นำงบประมาณมาจัดประมูลให้ผู้รับเหมาตามที่ตนเองต้องการ เป็นการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต (ฎีกาที่ ๔๕๓๒/๒๕๓๔)

ทั้งนี้ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามปกติจะมีความผิดแต่เฉพาะบุคคลผู้เป็นเจ้าพนักงานเท่านั้น บุคคลธรรมดาซึ่งกระทำการเช่นเดียวกันโดยลำพังไม่มีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าบุคคลธรรมดา

กระทำร่วมกับเจ้าพนักงาน บุคคลธรรมดาที่เป็นได้แต่ผู้สนับสนุนเจ้าพนักงาน

๑.๒ ผลของการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

หากเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ กระทำไปพอสมควรแก่เหตุ และมีได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เจ้าพนักงานผู้นั้นพ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวง และในการดำเนินการดังกล่าว หากเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการบำบัดภัยอันตรายจากสาธารณภัยนั้น ทางราชการจะต้องเป็นผู้ชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒. บทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลายประการ ซึ่งบางประการเป็นบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังนี้

๒.๑ บทกำหนดโทษสำหรับบุคคลที่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

มาตรา ๕๐ ผู้ใดขัดขวางการดำเนินการของเจ้าพนักงานตาม มาตรา ๒๔ หรือการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรา ๕๐ นี้เกิดขึ้นเมื่อมีผู้ขัดขวางการดำเนินการของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเจ้าพนักงานที่ประสบเหตุสาธารณภัย เข้าไปดำเนินการ

เบื้องต้นเพื่อระงับสาธารณภัย หรือเจ้าพนักงานดำเนินการใด ๆ เพื่อคุ้มครองชีวิตหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล ในกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (มาตรา ๒๔)

(๒) กรณีเจ้าพนักงานปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการในการตัดแปลง ทำลาย หรือเคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใดที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัดป้องกันอันตรายเท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากสาธารณภัย เมื่อเกิดสาธารณภัยและอันตรายจากสาธารณภัยนั้นใกล้จะถึง (มาตรา ๒๕)

(๓) กรณีเจ้าพนักงานขนย้ายทรัพย์สินออกจากอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย ตามความจำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองขนย้ายทรัพย์สิน (มาตรา ๒๖)

คำว่า “ขัดขวาง” มีความหมายถึง การกระทำที่เจ้าพนักงานได้รับความยากยิ่งขึ้นในการกระทำหน้าที่ ทำให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ไม่ดำเนินต่อไปเนื่องจากเหตุที่มีการขัดขวางเช่นนั้น แต่ไม่ต้องถึงขนาดขัดขึ้นไม่ให้บรรลุผลทีเดียว เช่น การที่ ก. ใช้มือผลักและใช้ตัวดันเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อแย่งถุงพลาสติกที่มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุอยู่ออกจากมือตำรวจไปใส่ปากเคียวเพื่อทำลายหลักฐานนั้น ถือได้ว่าเป็นการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจผู้มีหน้าที่และกำลังตรวจค้น เพื่อรวบรวมสิ่งของที่จะใช้เป็นพยานหลักฐาน การกระทำความผิดตามที่มีการกล่าวหา การกระทำของจำเลยจึงเป็นการขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่ (ฎีกาที่ ๓๘๕๐/๒๕๔๓) การยิงปืนขึ้นฟ้าโดยไม่ให้ตามจับเป็นการขัดขวางเจ้าพนักงานแม้ตำรวจยังคงตามจับจนได้ก็เป็นความผิด (ฎีกาที่ ๒๔๓/๒๕๐๙) ธ. ใช้มือผลักร้อยตำรวจโท ป ในขณะที่จะเข้าตรวจค้นบ้าน ธ. ตามหมายค้นที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติตาม

หน้าที่ (ฎีกาที่ ๕๔๗๘/๒๕๓๖)

๒.๒ บทกำหนดโทษสำหรับบุคคลที่เข้าไปในพื้นที่ปิดกันโดยไม่มีอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕๑ ผู้ใดเข้าไปในพื้นที่ที่ปิดกันตามมาตรา ๒๗ (๓) โดยไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของผู้บัญชาการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ในพื้นที่ที่ปิดกันตามมาตรา ๒๗ (๓) ผู้บัญชาการหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการจะเรียกบุคคลดังกล่าวมาตักเตือนแทนการดำเนินคดีก็ได้

ความผิดตามมาตรา นี้เกิดขึ้นเมื่อ ผู้บัญชาการและเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการ ดำเนินการปิดกันมิให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียงในการบรรเทาสาธารณภัยแล้วมีผู้เข้าไปในพื้นที่ที่ปิดกันโดยไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของผู้บัญชาการ แต่หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ในพื้นที่ที่ปิดกัน ผู้บัญชาการหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบจากผู้บัญชาการจะเรียกบุคคลดังกล่าวมาตักเตือนแทนการดำเนินคดีได้

๒.๓ บทกำหนดโทษสำหรับบุคคลที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอพยพบุคคลออกจากพื้นที่

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอพยพบุคคลออกจากพื้นที่ตามมาตรา ๒๘ ถ้าคำสั่งอพยพนั้นเพื่อเป็นการป้องกันการกีดขวางการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้แยกเป็น ๒ กรณีดังนี้

(๑) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอพยพบุคคลออกจากพื้นที่ เมื่อผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการ และเจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับมอบหมาย มีคำสั่งอพยพผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่เกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัย และการที่ผู้ใดอยู่อาศัยในพื้นที่นั้นจะก่อให้เกิดอันตรายหรือกีดขวางต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน โดยคำสั่งอพยพนั้นเพื่อเป็นการป้องกันการกีดขวางการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) กรณีเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ และผู้อำนวยการท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของผู้อำนวยการอำเภอ ซึ่งประกาศห้ามมิให้บุคคลใด ๆ เข้าไปอยู่อาศัยหรือดำเนินกิจการใดในพื้นที่เกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ใดและการอยู่อาศัยหรือดำเนินกิจการใด ๆ ในพื้นที่นั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

๒.๔ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งเรียโรหรือหาประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดเรียโรหรือหาประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ โดยแสดงตนว่าเป็นอาสาสมัคร เจ้าพนักงานหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใดในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือใช้ชื่อของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการดำเนินการดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้อาจเป็นเจ้าพนักงานหรือผู้ที่มิได้เป็นเจ้าพนักงานก็ได้

คำว่า “เรียไร” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ หมายถึง ขอร้องให้ช่วยออกเงินทำบุญตามสมัครใจ เช่น เรียไรสงเคราะห์เด็กกำพร้า เป็นต้น

“ประโยชน์” หมายถึง สิ่งอื่นที่เป็นคุณแก่ผู้รับ ไม่จำกัดเฉพาะในทางทรัพย์สิน แต่ไม่หมายความกว้างจนถึงสิ่งที่ให้แก่กันเพียงอรรถาธิบายในสมาคม การให้เงินหรือทรัพย์สินอื่นหรือประโยชน์ เช่น ให้ตำแหน่งการงาน ให้บริการ ให้ยืมเงินหรือให้ได้รับผลอย่างอื่นตามความปรารถนา เป็นต้น

๒.๕ บทกำหนดโทษสำหรับบุคคลที่นำเอาความลับซึ่งตนได้มา เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเปิดเผยความลับนั้นแก่ผู้อื่นโดยไม่มีอำนาจ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรา ๕๕ ผู้กระทำความผิดอาจเป็นเจ้าพนักงาน หรือบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยก็ได้ โดยได้กระทำการฝ่าฝืน กรณีห้ามมิให้บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนำเอาความลับ ซึ่งตนได้มาในฐานนั้น ๆ ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเปิดเผยความลับนั้นแก่ผู้อื่นโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือแก่การประกอบอาชีพของผู้นั้น

“ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด” เป็นพฤติการณ์ที่ประกอบการกระทำที่น่าจะเกิดความเสียหายได้ แม้จะไม่เกิดความเสียหายขึ้นจริงก็เป็นองค์ประกอบความผิดที่พิจารณาได้จากความผิดธรรมดาของบุคคลทั่วไปในลักษณะเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด (ฎีกาที่ ๗๖๙/๒๕๔๐) เมื่อเป็นพฤติการณ์ที่ประกอบการกระทำ จึงไม่ต้องการผล เพียงแต่น่าจะเกิดความเสียหายก็เป็นความผิดสำเร็จ (ฎีกาที่ ๓๗/๒๕๔๓, ๗๖๙/๒๕๔๐)

ภาคผนวก

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใดซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร

“เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” หมายถึง เจ้าพนักงานที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือสารวัตรกำนัน

(๒) เป็นผู้ปฏิบัติงาน หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรตามที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด หรือหลักสูตรอื่น ที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้การรับรอง

(๓) เป็นผู้มีความประพฤติดี และร่างกายแข็งแรง เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลตาม (๑) หรือมีแต่ไม่เพียงพอ และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้อำนวยการอาจแต่งตั้งบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๖ การเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕

(๒) ผู้อำนวยการมีคำสั่งให้พ้นจากหน้าที่

ข้อ ๗ เมื่อเกิดสาธารณภัยในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ผู้อำนวยการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีหน้าที่เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และแจ้งให้ ผู้อำนวยการอำเภอที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่นั้นและผู้อำนวยการจังหวัดทราบทันที เพื่อดำเนินการ ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๘ เมื่อเกิดสาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และแจ้งให้ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครและ รองผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครทราบทันที เพื่อดำเนินการตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๙ การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่งเครื่องแบบ ประดับ เครื่องหมายและแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ข้อ ๑๐ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้ประสบเหตุมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อคุ้มครองชีวิตหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และภายใต้เงื่อนไขของสถานการณ์ ที่จำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนั้น เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยผู้นั้น อาจเรียกอาสาสมัคร หรือร้องขอพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในพื้นที่ช่วยเหลือในการดำเนินการ ดังกล่าวด้วยก็ได้

(๒) เมื่อเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความจำเป็นต้องเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย เพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ดำเนินการดังนี้

(๒.๑) แสดงเจตนาในการเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตจึงเข้าไปได้ เว้นแต่

(ก) กรณีไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่อยู่ในเวลานั้น และปรากฏว่าไม่มีทางเลือกอื่นใดที่จะลดความสูญเสียในชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเนื่องจากเหตุสาธารณภัยนั้น ให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าวได้

(ข) กรณีเมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อนุญาตให้เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ แต่หากผู้อำนวยการซึ่งได้ควบคุมหรือร่วมในการปฏิบัติหน้าที่นั้น เห็นว่ามีความจำเป็นต้องเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าวเพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและสั่งการให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเข้าไปในอาคารหรือสถานที่นั้นได้

(๒.๒) กระทำการเท่าที่จำเป็นแห่งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อการยับยั้งแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดขึ้น โดยใช้ความระมัดระวัง

(๒.๓) เมื่อดำเนินการแล้ว ให้รายงานผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยนั้นทราบโดยเร็ว

(๓) กรณีการขนย้ายทรัพย์สินที่เป็นสิ่งทำให้เกิดสาธารณภัยได้ง่ายออกจากอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย ให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขนย้ายไปไว้ยังสถานที่ที่ปลอดภัย เมื่อเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการแล้ว และทรัพย์สินดังกล่าวเป็นวัตถุอันตรายหรือสารเคมี ให้ประสานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่มีหน้าที่โดยตรงเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๒๕ หรือได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การตัดแปลง ทำลาย หรือเคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้าง วัสดุ หรือทรัพย์สินของบุคคลใดที่เป็นอุปสรรคแก่การบำบัดปิดป้องอันตรายตามคำสั่งของผู้อำนวยการ หากกระทำภายในอาคารหรือสถานที่ของบุคคลอื่นให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๐ (๒) มาใช้โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้กระทำเท่าที่จำเป็นแก่การยับยั้งหรือแก้ไขความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากสาธารณภัย

(๒) การจัดสถานที่พักอาศัยชั่วคราว การปฐมพยาบาล การรักษาทรัพย์สินของผู้ประสบภัย การจัดระเบียบจราจร การปิดกั้นพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง การจัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อย การช่วยเหลือผู้ประสบภัย การขนย้ายทรัพย์สินที่เกิดเหตุ การจัดให้มีเครื่องหมายอาบัติสัญญาณเพื่อกำหนดสถานที่หรือการดำเนินการข้างต้น ให้ดำเนินการโดยประสานกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในเขตพื้นที่ให้ร่วมปฏิบัติการด้วย สำหรับกรณีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้ประสานกับองค์การสาธารณกุศลให้ช่วยเหลืออีกทางหนึ่งด้วย

(๓) การอพยพผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่เกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัยออกไปจากพื้นที่ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามคำสั่งของผู้อำนวยการ ให้ดำเนินการโดยจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก สตรี ควรได้รับการพิจารณาให้อพยพไปก่อน และต้องคำนึงถึงการทำให้มีสถานที่ปลอดภัยและที่อยู่อาศัยชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่การจัดระเบียบพื้นที่อพยพให้เหมาะสมเป็นสัดส่วน การจัดระเบียบการจราจรในพื้นที่รองรับการอพยพด้วย รวมทั้งการนำผู้อพยพกลับไปสู่ที่ตั้งเดิมหากสถานการณ์ภัยได้สิ้นสุดลงแล้ว

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เรื่อง การกำหนดหลักสูตรและการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรม
เพื่อแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยว่า จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติงาน หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรตามที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด หรือหลักสูตรอื่นที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้การรับรอง

ดังนั้น เพื่อให้การแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕(๒) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรม และให้การรับรองหลักสูตรอื่น ดังนี้

๑. หลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด ได้แก่

๑.๑ หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำหรับข้าราชการ
ถูกจ้างประจำ พนักงานราชการ

๑.๒ หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำหรับพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น

๑.๓ หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน

๑.๔ หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน หรือ
ผู้มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. หลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้การรับรอง ได้แก่

๒.๑ หลักสูตรนักปกครองระดับสูง ของกระทรวงมหาดไทย

๒.๒ หลักสูตรนักบริหารระดับสูง ของสำนักงาน ก.พ.

๒.๓ หลักสูตรนายอำเภอ ของกรมการปกครอง

๒.๔ หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง ของกระทรวงมหาดไทย

๒.๕ หลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย

-๒-

๒.๖ หลักสูตรเจ้าหน้าที่บริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย

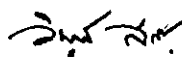
๒.๗ หลักสูตรปลัดอำเภอ ของกรมการปกครอง

๒.๘ หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรมป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย

๒.๙ หลักสูตรครูฝึกป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรมป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย

๒.๑๐ หลักสูตรพนักงานดับเพลิงชั้นก้าวหน้า ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาการแทน
อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(ตัวอย่าง)

คำสั่ง ... (ชื่อส่วนราชการ)...

ที่ /

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขต (ชื่อส่วนราชการ)....

๑.

๒.

๓.

๔.

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ -- เดือน พ.ศ. ----

ลงชื่อ

()

ตำแหน่ง

ผู้อำนวยการ